

In deze nieuwsbrief

Ontslag - Personeel vervangen door zzp'ers? - Nulurencontract
Schade door ongeluk op werk - Re-integratieverplichtingen - Aangifte IB
Bron van inkomen - Middeling - Regresvordering
Toerekening inkomensbestanddelen - Ontslagvergoeding
Afwijking pro rata aftrek - Leegstand pand - Erfrecht - Hervorming pensioenen
MIA/Vamillijst 2014 - Jaar van staking - Handel in opties - Onzakelijke lening
Nieuw of gebruikt?

ARBEIDSRECHT

Ontslag

Na een dienstverband van 9 jaar werd een werknemer op non-actief gesteld. De werkgever verzocht de kantonrechter om ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens disfunctioneren. De werkgever onderbouwde het disfunctioneren van de werknemer echter niet. De werkgever verscheen zelf niet op de zitting en kon daarom zijn klachten over het functioneren niet toelichten. Omdat de werkgever de arbeidsovereenkomst met deze werknemer absoluut niet wilde voortzetten, zag de kantonrechter geen mogelijkheid voor een vruchtbare samenwerking. De kantonrechter ontbond daarom de arbeidsovereenkomst met toekenning van een relatief hoge vergoeding aan de werknemer.

Personeel vervangen door zzp'ers?

Het staat iedere ondernemer vrij om zijn onderneming naar eigen inzicht in te richten, ook als daardoor arbeidsplaatsen vervallen. Dat kan betekenen dat ontslagvergunningen worden aangevraagd of verzoeken tot ontbinding van arbeidsovereenkomsten worden ingediend.

Als er geen werkzaamheden of arbeidsplaatsen vervallen, maar de ondernemer zijn activiteiten alleen maar anders wil vormgeven, is dat geen reden voor ontbinding van arbeidsovereenkomsten. Dat ondervond een werkgever die zijn personeel wilde vervangen door zzp'ers. De kantonrechter wees de verzoeken tot ontbinding af, omdat de werkgever niet had aangetoond dat de arbeidsplaatsen van de betrokken werknemers waren of zouden vervallen. De werkgever in kwestie maakte ook de noodzaak tot kostenreductie niet aannemelijk. Zo die noodzaak er al was had de werkgever andere maatregelen kunnen nemen om de personeelskosten te verminderen, bijvoorbeeld door geen gebruik meer te maken van -dure- uitzendkrachten. Het

bestaan van een verandering van omstandigheden die als reden was aangevoerd voor de ontbinding van de arbeidsovereenkomsten was niet aangetoond, aldus de kantonrechter.

Nulurencontract

Een werknemer werkte op basis van een oproepovereenkomst. De overeenkomst was aangegaan voor de duur van één jaar en voor beide partijen direct opzegbaar. De werknemer werkte gedurende een aantal maanden gemiddeld 23 uur per week voor de werkgever. Op enig moment deelde de werkgever de werknemer mee dat hij haar niet meer zou oproepen. De laatste salarisspecificatie bevatte een datum waarop het dienstverband volgens de werkgever was geëindigd. De werknemer beriep zich op het feit dat zij gemiddeld 23 uur per week had gewerkt en gaf aan dat het dienstverband niet was beëindigd omdat geen ontslagvergunning was verleend.

De kantonrechter merkte op dat het niet meer oproepen van een werknemer met een oproep- of nulurencontract hetzelfde is als het opzeggen van de arbeidsovereenkomst door de werkgever. Daarvoor is een ontslagvergunning vereist. De werkgever was loon verschuldigd tot het einde van de oproepovereenkomst omdat hij geen ontslagvergunning had aangevraagd.

Schade door ongeluk op werk

Iedere werkgever is aansprakelijk voor schade die zijn werknemers oplopen in de uitoefening van hun werk. De werkgever is niet aansprakelijk als hij aantoonbaar dat hij aan zijn zorgplicht heeft voldaan of als hij aantoonbaar dat de

schade het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de werknemer. De zorgplicht van de werkgever houdt in dat hij de nodige maatregelen moet treffen en aanwijzingen moet geven om schade te voorkomen.

Volgens de kantonrechter was een werkgever aansprakelijk voor schade die een werknemer had opgelopen bij een ongeluk op het werk. Een losstaand apparaat was van een tafel gevallen op de voet van de werknemer. De werkgever vond het ongeluk een zogenaamd huis-, tuin- en keukenongeval. Dat had voorkomen kunnen worden als de werknemer de gebruikelijke voorzichtigheid in acht had genomen. Anderzijds had de werkgever het ongeluk wellicht kunnen voorkomen door het nemen van een simpele maatregel zoals het plaatsen van een antislipmat onder het apparaat of door het apparaat op een grotere tafel te plaatsen. Naar het oordeel van de kantonrechter was de werkgever tekortgeschoten in zijn zorgplicht omdat hij dergelijke simpele en voor de hand liggende maatregelen niet had genomen. De schade kwam daarom voor rekening van de werkgever.

Re-integratieverplichtingen

Het UWV kan de periode waarin de werkgever het loon van een zieke werknemer moet doorbetalen verlengen. Verlenging van de doorbetalingsverplichting kan met een periode van maximaal 52 weken. De verlenging wordt als sanctie opgelegd als de werkgever onvoldoende inspanningen verricht om de zieke werknemer te laten re-integreren in het arbeidsproces. De werkgever kan tegen het besluit van het UWV om een zogenaamde loonsanctie op te leggen bezwaar maken. De loonsanctie kan op verzoek van de werkgever worden verkort als de werkgever de tekortkomingen in de re-integratieverplichtingen heeft hersteld. De werkgever zal dat moeten aantoonen.

De Centrale Raad van Beroep wees een verzoek om verkorting van een

loonsanctie af omdat de werkgever het gevraagde bewijs van herstel van de tekortkoming in het re-integratietraject niet kon leveren. De werkgever had volgens de Centrale Raad van Beroep een niet-adequaat re-integratietraject ingekocht om de werknemer elders te laten re-integreren. Daarmee had de werkgever niet voldaan aan zijn re-integratie-inspanningen. De werkgever had niets gedaan om dit te herstellen. Tegen het besluit om een loonsanctie op te leggen had de werkgever geen bezwaar gemaakt. Daarom stond vast dat de werkgever tekort was geschoten in zijn verplichtingen met betrekking tot het re-integratietraject.

INKOMSTENBELASTING

Aangifte IB

De vooraf ingevulde aangifte inkomstenbelasting 2013 is sinds 1 maart beschikbaar op de website van de Belastingdienst. Voor ongeveer zes miljoen mensen is de aangifte al volledig ingevuld. Zij hoeven de aangifte alleen maar te controleren en in te dienen. Voor ongeveer vier miljoen mensen is de aangifte gedeeltelijk ingevuld. Nieuw dit jaar is een aangifte app. Deze app is een proef van de Belastingdienst. De app is alleen geschikt voor de eenvoudige, volledig vooraf ingevulde aangifte. De app is voor tablets en is maximaal 200.000 keer te downloaden.

Bron van inkomen

Voor belastbaarheid van opbrengsten en aftrekbaarheid van verliezen moet er een bron van inkomen zijn. Daarvoor is het volgende vereist:

- deelname aan het economische verkeer;
- het beogen van geldelijk voordeel, en
- de redelijke verwachting dat, al dan niet in de toekomst, positieve resultaten worden behaald.

Volgens Hof Arnhem is aan de derde voorwaarde voldaan als in de verre toekomst redelijkerwijs winst zal worden behaald. Het hof kwam tot dit oordeel in

een procedure over een schapenhouderij, die in 2005 was gestart en die tot en met 2009 verliezen had opgeleverd. De Belastingdienst meende daarom dat niet aan de derde voorwaarde was voldaan. Volgens de schapenhouder kon vanaf 2015 winst worden verwacht. Het hof vond die redenering aannemelijk. De veestapel was vanaf de start door eigen fok geleidelijk opgebouwd van 12 stuks in 2005 tot 522 schapen in 2012. In 2015 zouden dat er naar verwachting meer dan 1.000 moeten zijn. Een dergelijke omvang van de veestapel zou aanzienlijke schaalvoordelen moeten opleveren. Door kapitaalstortingen zouden de financieringslasten worden beperkt. Omdat er in de jaren 2007 tot en met 2009 al grote kapitaalstortingen waren gedaan, accepteerde het hof dat ook in latere jaren stortingen zouden worden gedaan.

Volgens het hof was bij de gekozen bedrijfsvoering een lange aanloopperiode nodig voordat break-even zou worden gedraaid. Anders dan de rechtbank vond het hof niet nodig dat binnen afzienbare tijd een positief resultaat wordt behaald om een activiteit als bron van inkomen te kwalificeren.

Middeling

De middelingsregeling in de inkomstenbelasting is bedoeld als tegemoetkoming voor het progressienadeel dat kan ontstaan bij sterk wisselende inkomens. Als het inkomen per jaar sterk wisselt, kan de progressie in het tarief tot gevolg hebben dat per saldo meer belasting wordt betaald dan wanneer de inkomens gelijkmatig zouden zijn verdeeld over de jaren. De regeling werkt als volgt. De inkomens van box 1 van drie aaneengesloten kalenderjaren worden bij elkaar opgeteld en gedeeld door drie. Vervolgens wordt over dit gemiddelde inkomen per jaar de belasting berekend. Het verschil tussen de geheven en de herrekende belasting wordt teruggegeven voor zover het groter is dan € 545. De premies volksverzekeringen worden wel

meegenomen in de berekening, maar niet teruggegeven. Een middelingsteruggaaf heeft alleen betrekking op de belasting. Doordat de premies in de berekening worden betrokken kan het voorkomen dat ondanks een lagere herrekende inkomstenbelasting er geen middelingsteruggaaf volgt door de invloed van de herrekende premies volksverzekeringen.

De wetgever was niet verplicht om een regeling als de middelingsregeling in te voeren. Dat houdt ook in dat het hanteren van een drempel voor de toepassing daarvan op zichzelf toelaatbaar is. Het is ook niet onredelijk om bij de bepaling van deze drempel rekening te houden met de herrekende premies volksverzekeringen, gezien de onderlinge verwevenheid van de premie- en belastingheffing. Volgens de Hoge Raad doorstaat de wijze waarop bij middeling rekening wordt gehouden met de herrekende premies volksverzekeringen de toets aan het eigendomsgrondrecht en aan het gelijkheidsbeginsel.

Regresvordering

Een bank verstrekke in 2004 een financiering aan een BV voor de aankoop van een deelneming. De dga was hoofdelijk aansprakelijk. Hij verstrekke een tweede hypotheek op zijn woning als zekerheid aan de bank. Nadat in de loop van 2006 achterstanden ontstonden in de betaling van rente en aflossing, betaalde de dga in 2007 tegen finale kwijting een bedrag van € 160.000 aan de bank. De dga financierde deze betaling met een lening in privé. De kosten van deze geldlening en de afwaardering van de

regresvordering op de BV wilde de dga in 2007 ten laste van zijn inkomen brengen. De rekening-courantvordering van de dga omvatte ook enkele andere betalingen die de dga voor de BV had gedaan. Omdat de BV niet in staat was tot terugbetaling, wilde de dga ook de rekening-courantvordering ten laste van zijn inkomen afboeken.

Volgens Hof Leeuwarden was geen sprake van een onzakelijke lening, aangezien de oorspronkelijke geldlening was aangegaan met een onafhankelijke derde. Het niet opstellen van een overeenkomst van borgtocht tussen de dga en de BV en het niet bedingen van een vergoeding voor de door hem verstrekte zekerheden, maakten de lening van de bank niet onzakelijk. Daarom was ook de regresvordering van de dga op de BV niet onzakelijk. Het verschil tussen de betaling aan de bank ad € 160.000 en de waarde van de regresvordering op de BV kon de dga ten laste van zijn inkomen in box 1 brengen. Ook de financieringskosten kwamen ten laste van het inkomen. Dat gold niet voor de vordering in rekening-courant omdat, gelet op de solvabiliteits- en liquiditeitspositie van de BV, ten tijde van het doen van de betalingen al duidelijk was dat de BV niet tot terugbetaling in staat was.

Toerekening inkomensbestanddelen

Gehuwden zijn elkaars fiscale partner. Als gehuwden duurzaam gescheiden leven worden zij niet meer als fiscale partners aangemerkt. Toerekening of herverdeling van gemeenschappelijke inkomensbestanddelen en van bestanddelen van de rendementsgrondslag is alleen mogelijk

tussen fiscale partners.

Hof Den Haag was op grond van de hiervoor genoemde bepaling van oordeel dat het belastbare inkomen uit sparen en beleggen van iemand die duurzaam gescheiden leefde van zijn echtgenote volledig bij hem in aanmerking moest worden genomen. De belanghebbende bepleitte dat op grond van het huwelijksgoederenrecht de helft aan zijn echtgenote toebehoorde. Daarmee was geen rekening gehouden bij de vaststelling van de rendementsgrondslag van box 3. Het hof ging echter niet op die stelling in. Omdat de belanghebbende en zijn duurzaam van hem gescheiden levende echtgenote geen fiscale partners zijn, had het hof deze stelling moeten behandelen alvorens tot een uitspraak te komen. De Hoge Raad heeft de uitspraak van het hof vernietigd en de zaak verwezen naar Hof Amsterdam.

INTERNATIONAAL

Ontslagvergoeding

Ontslagvergoedingen voor werknemers zijn belast als loon uit dienstbetrekking. Heeft de ontslagvergoeding (mede) betrekking op in het buitenland verrichte arbeid, dan heeft de werknemer mogelijk recht op aftrek elders belast omdat een deel van de ontslagvergoeding aan de buitenlandse arbeid kan worden toegerekend.

Een in Nederland wonende werknemer ontving van zijn werkgever in 2007 een ontslagvergoeding. De werknemer werkte voor 58% in Nederland en voor 42% in Duitsland voor een in Nederland gevestigde werkgever. In zijn aangifte inkomstenbelasting 2007 rekende de werknemer een deel van de ontslagvergoeding toe aan het werk in Duitsland. Voor dat deel verzocht hij om aftrek elders belast.

De staatssecretaris van Financiën heeft in 2007 een besluit gepubliceerd waarin de verdeling van het heffingsrecht over ontslagvergoedingen tussen Duitsland en Nederland is geregeld. Dat besluit is

genomen om een heffingslek te voorkomen, aangezien Duitsland in voorkomende gevallen geen belasting heft over de ontslagvergoeding. Op grond van dat besluit stond de inspecteur een bescheiden aftrek elders belast toe. Volgens het tussen Nederland en Duitsland gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing mocht de hele ontslagvergoeding in Nederland worden belast, mits Nederland voor het aan Duitsland toekomende deel aftrek ter voorkoming van dubbele belasting verleent. De rechtbank oordeelde dat het besluit niet moest worden toegepast, omdat daarin ten onrechte van de uitkomst van de verdragstoepassing wordt afgeweken.

OMZETBELASTING

Afwijking pro rata aftrek

Ondernemers kunnen de omzetbelasting die in rekening wordt gebracht in aftrek brengen voor zover zij de afgenomen goederen en diensten gebruiken voor belaste prestaties. Worden goederen of diensten gebruikt voor zowel belaste als vrijgestelde prestaties, dan vindt de aftrek van voorbelasting plaats in de verhouding van de omzet met belaste prestaties tot de totale omzet. Als het werkelijke gebruik afwijkt van deze verhouding, dan mag de aftrek van voorbelasting worden bepaald aan de hand van het werkelijke gebruik. Dat afwijkende gebruik moet dan wel objectief en nauwkeurig kunnen worden vastgesteld.

Het is niet toegestaan om de aftrek van voorbelasting gedeeltelijk te bepalen aan de hand van het werkelijke gebruik en

voor het restant uit te gaan van de omzetverhouding. Hof Arnhem meende dat dit wel mogelijk was. Volgens de Hoge Raad mag alleen van de omzetverhouding worden afgeweken als het werkelijke gebruik van het goed als geheel in aanmerking wordt genomen.

De procedure had betrekking op een kantoorpand dat voor belaste en onbelaste prestaties werd gebruikt. Een deel van het pand werd alleen voor belaste prestaties gebruikt. Een ander deel werd gebruikt voor vrijgestelde prestaties, terwijl het restant in gemengd gebruik was. Het hof was voor het gemengd gebruikte gedeelte uitgegaan van de omzetverhoudingen. In deze procedure was niet duidelijk geworden in hoeverre het gebruik van het pand als geheel afwijkt van het op basis van de omzetverhoudingen aangenomen gebruik. Daarom moest de aftrek van voorbelasting worden bepaald aan de hand van omzetverhoudingen.

Leegstand pand

De omzetbelasting die drukt op de aanschaf van investeringsgoederen komt ineens in aanmerking voor aftrek naar rato van het voorgenomen gebruik voor belaste prestaties. In de volgende jaren wordt aftrek van voorbelasting herzien als het werkelijk gebruik afwijkt van het voorgenomen gebruik. Bij de Hoge Raad ligt nu een procedure die betrekking heeft op de herziening van voorbelasting over een kantoorpand, dat eerst enkele jaren vrijgesteld is verhuurd, vervolgens leeg stond en daarna belast werd verhuurd, nog tijdens de herzieningsperiode. De vraag is wat de gevolgen van de leegstand zijn voor de herziening van de aftrek.

De rechtbank was van oordeel dat de ondernemer in een jaar van leegstand tijdens de herzieningsperiode recht had op aftrek van 1/10e deel van de bij de ingebruikneming van het kantoorpand verschuldigd geworden omzetbelasting. De rechtbank vond aannemelijk dat de ondernemer het voornemen had om het kantoorpand belast te gaan verhuren. Aan de hand van jurisprudentie van het Hof van Justitie EU komt de

Advocaat-generaal (AG) bij de Hoge Raad tot de conclusie dat de ondernemer inderdaad recht heeft op herziening van de aftrek. De gedachte is dat ieder herzieningsjaar op zichzelf moet worden beschouwd. In die gedachte kan niet-gebruik of leegstand tot een wijziging in het aftrekrecht leiden ten opzichte van het jaar van initiële aftrek. Er zijn echter ook andere benaderingen van het recht op aftrek van voorbelasting in tijden van leegstand mogelijk. Zo kan betoogd worden dat voor het recht op herziening van vooraftek gebruik is vereist. Een andere benadering is dat bij leegstand wordt teruggegrepen op het eerdere gebruik. Om die reden raad de AG de Hoge Raad aan om het Hof van Justitie EU te vragen om een prejudiciële beslissing.

De Hoge Raad zou de volgende vragen aan het Hof van Justitie EU moeten voorleggen:

1. Is leegstand van een onroerend goed gedurende een geheel herzieningsjaar na een periode van gebruik een omstandigheid die van invloed is op het antwoord op de vraag of herziening van de aftrek van voorbelasting aan de orde is?
2. Zo ja, geeft leegstand van een onroerend goed recht op aftrek van het aan het herzieningsjaar toe te rekenen

deel van de voorbelasting als de ondernemer tijdens de leegstand het aantoonbare voornemen heeft om het pand voor belaste prestaties te gaan gebruiken?

CIVIEL RECHT

Erfrecht

Een erfenis is niet per definitie een positief vermogen. De erfenis kan ook uit alleen schulden bestaan of op andere wijze een negatief vermogen vormen. Een voorbeeld daarvan is een erfenis die bestaat uit een huis en een daarop rustende hypotheekschuld. Zelfs als de verkoopopbrengst van het huis de schuld overtreft, kan de erfenis negatief zijn als het huis na lange tijd wordt verkocht en de erfgenamen in de tussentijd de vaste lasten hebben moeten betalen zonder inkomsten te genieten.

Het erfrecht biedt erfgenamen de keuze tussen zuivere aanvaarding, aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving en verwerping van een nalatenschap. Aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving wordt ook wel aangeduid met de term "beneficiaire aanvaarding". Bij zuivere aanvaarding is de erfgenaam verplicht om de schulden van de nalatenschap uit zijn eigen vermogen te voldoen. Als de nalatenschap negatief is, moet de erfgenaam dus ten laste van zijn privévermogen bijbetalen. Een erfgenaam die de nalatenschap aanvaardt onder het voorrecht van boedelbeschrijving voorkomt dat hij de schulden van de nalatenschap uit zijn privévermogen moet voldoen. Bij een negatieve nalatenschap of bij twijfel over de nalatenschap is het verstandig om de nalatenschap beneficiair te aanvaarden. Bij verwerping van de nalatenschap verliest de erfgenaam het recht op de goederen van de nalatenschap en wordt hij gelijktijdig verlost van de verplichting om de schulden van de nalatenschap te voldoen.

Ook als erfgenamen hebben gekozen voor zuivere aanvaarding kan het voorkomen dat zij worden geconfronteerd met een onverwachte

schuld van de erflater. Een wetsvoorstel moet voor die situatie een oplossing bieden. Een erfgenaam kan door de kantonrechter van zijn verplichting om de onverwachte schuld met zijn privévermogen te voldoen worden ontheven. De kantonrechter kan de erfgenaam volledige of gedeeltelijke ontheffing verlenen. Een onverwachte schuld wordt omschreven als een schuld die de erfgenaam niet kende en niet behoorde te kennen op het moment dat hij de nalatenschap zuiver aanvaardde. Met andere woorden, de erfgenaam moet de nalatenschap te goeder trouw hebben aanvaard. Die goede trouw ontbreekt als de erfgenaam wist van de schuld op het moment van aanvaarding van de nalatenschap. Het wetsvoorstel bevat geen overgangsregeling en treedt onmiddellijk in werking. Voor schulden die drie maanden of langer vóór inwerkingtreding van deze wet zijn ontdekt kan geen verzoek tot ontheffing worden ingediend.

LOONBELASTING

Hervorming pensioenen

De Tweede Kamer heeft het gewijzigde wetsvoorstel ter verlaging van de maximale opbouw- en premiepercentages en de maximering van het pensioengevend inkomen inmiddels aangenomen. Het oorspronkelijke wetsvoorstel werd in de Eerste Kamer dermate kritisch ontvangen dat het kabinet besloot de behandeling daarvan aan te houden. Het gewijzigde wetsvoorstel is het uitvloeisel van overleg met de fracties van D66, ChristenUnie en de SGP.

Het wetsvoorstel omvat een aanpassing

van de opbouw- en premiepercentages voor de pensioenopbouw, de maximering van het pensioengevend inkomen op een bedrag van € 100.000 en de invoering van een spaarfaciliteit voor inkomens daarboven in de vorm van een netto lijfrente. Voor een pensioenregeling op basis van middelloon gaat een maximaal opbouwpercentage per dienstjaar gelden van 1,875%. Voor een pensioenregeling op basis van het eindloon wordt dit 1,657%. De pensioenregelingen op basis van beschikbare premie worden op gelijke wijze aangepast. Ook de opbouw mogelijkheden voor partner- en wezenpensioen worden beperkt. Om ook over het deel van het inkomen dat uitgaat boven een bedrag van € 100.000 een oudedagsvoorziening op te kunnen bouwen komt er de mogelijkheid om op vrijwillige basis een netto lijfrente verzekering te sluiten. Het wordt mogelijk om als groep een zogenaamde collectiviteitskorting te regelen bij de verzekeraar. De opbouw van deze aanvullende oudedagsvoorziening is vergelijkbaar met een jaarlijkse pensioenopbouw van 1,875% van het gemiddelde arbeidsinkomen. De premie is niet aftrekbaar, maar de waarde van de netto lijfrente is vrijgesteld in box 3, terwijl de uitkeringen niet worden belast in box 1.

In lijn met de hiervoor genoemde wijziging van de pensioenwetgeving worden ook de toevoeging aan de oudedagsreserve en de mogelijkheden om via lijfrente een aanvullende voorziening te treffen aangepast. De toevoeging aan de oudedagsreserve bedraagt volgens het herziene wetsvoorstel 9,8% van de winst met een maximum van € 8.640. De aftrekbare premie voor een lijfrente bedraagt volgens het herziene wetsvoorstel maximaal 15,5% van de premiegrondslag.

ONDERNEMINGSWINST

MIA/Vamillijst 2014

De regeling willekeurige afschrijving milieu-investeringen (Vamil) en de

regeling milieu-investeringsaftrek (MIA) zijn bedoeld als stimuleringsregeling voor de investering in milieuvriendelijke apparatuur. De regelingen gelden niet voor alle investeringen. De bedrijfsmiddelen die in aanmerking komen voor MIA en Vamil zijn opgenomen in de Milieulijst. Deze Milieulijst wordt jaarlijks aangepast. De regelingen worden uitgevoerd door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl), de opvolger van Agentschap NL. De nieuwe milieulijst is te vinden op de website van deze organisatie: www.rvo.nl/miavamil.

Jaar van staking

Bij de staking van een onderneming gaan de bezittingen van het ondernemingsvermogen naar het privévermogen. Bezittingen die na de staking van de onderneming worden aangehouden in afwachting van een geschikt moment voor verkoop blijven onderdeel van het ondernemingsvermogen. In dergelijke gevallen speelt de vraag in welk jaar de stakingswinst moet worden verantwoord.

Hof Amsterdam oordeelde onlangs dat twee ondernemers die in 2000 hun bedrijf stillegden op dat moment de intentie hadden om de onroerende zaken van de onderneming te verkopen aan de gemeente. De verkoop vond plaats in 2003; de levering in 2004. Volgens het hof was sprake van de situatie waarin tot het ondernemingsvermogen behorende onroerende zaken werden aangehouden in afwachting van een geschikte gelegenheid tot verkoop. De onroerende zaken vormden eind 2000 nog verplicht ondernemingsvermogen. De bij de

verkoop behaalde winst mocht naar keuze van de ondernemers worden verantwoord in het jaar van verkoop of in het jaar van levering. Omdat de winst niet was verwerkt in de aangifte over 2003 als jaar van verkoop, moest de winst worden aangegeven in 2004 als jaar van levering.

Handel in opties

Wanneer een ondernemer geld uit zijn onderneming gebruikt voor doeleinden die niet vallen binnen de normale uitoefening van zijn onderneming, behoort dat geld niet meer tot zijn ondernemingsvermogen. De daarmee behaalde resultaten hebben dus geen invloed op de winst uit de onderneming. Er geldt een uitzondering voor de belegging van tijdelijk overtollige liquide middelen, mits dat zodanig gebeurt dat de belegde middelen tijdelijk in de onderneming beschikbaar kunnen zijn. Dat betekent dat risicovolle beleggingen zijn uitgesloten.

Hof Amsterdam beantwoordde de vraag in een procedure of de handel in opties tot de normale uitoefening van een onderneming behoorde ontkennend. De hoofdactiviteiten bestonden uit interim-management en consultancy op financieel en administratief gebied. Vervolgens onderzocht het hof of het ging om de belegging van tijdelijk overtollige middelen. Gezien de financieringsstructuur van de onderneming waren de in opties gestoken bedragen niet tijdelijk overtollig. Er waren geen geplande investeringen of bedrijfsuitgaven waarvoor extra liquide middelen moesten worden aangehouden. Daarnaast ging het om risicovolle beleggingen. Het hof was daarom van oordeel dat de (negatieve) resultaten uit de handel in opties geen invloed hadden op het resultaat van de onderneming.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Onzakelijke lening

In een arrest uit 2008 heeft de Hoge Raad het begrip onzakelijke lening geïntroduceerd. Er is sprake van een onzakelijke lening indien een vennootschap aan haar aandeelhouder een geldlening verstrekt onder zodanige voorwaarden dat de vennootschap daardoor een debiteurenrisico loopt dat een onafhankelijke derde niet zou hebben geaccepteerd. Ook in de omgekeerde situatie kan een lening onzakelijk zijn. Volgens de Hoge Raad moet in die gevallen worden aangenomen dat de geldverstrekker het debiteurenrisico alleen maar op zich heeft genomen om het belang van de aandeelhouder als zodanig te dienen. Het gevolg is dat een eventueel verlies op de geldlening niet in mindering op de winst van de geldverstrekker komt.

Sinds 2008 is een stroom van jurisprudentie op gang gekomen waarin het begrip onzakelijke lening is uitgewerkt. In beginsel kan er geen onzakelijke lening bestaan als er voor de geldverstrekking nog geen sprake is van een aandeelhoudersrelatie, maar het aandeelhouderschap het gevolg is van de verstrekking van de lening. Wel zijn er uitzonderingssituaties denkbaar. Een voorbeeld daarvan is de situatie waarin na het verstrekken van de geldlening en de toekenning van aandelen alle aandeelhouders in verhouding tot hun aandelenbelang geldleningen aan de

vennootschap verstrekken en zij een debiteurenrisico lopen dat een onafhankelijke derde niet zou hebben aanvaard.

De situatie waarin andere aandeelhouders met een gezamenlijk belang van 49% geen geldleningen hebben verstrekt valt volgens de Hoge Raad niet onder de uitzonderingen. De lening die een BV in deze situatie aan een andere BV verstrekte voordat de geldlener ook aandeelhouder van die BV werd, was daarom niet onzakelijk. Gevolg was dat de geldverstrekker de lening mocht afwaarderen ten laste van de winst toen bleek dat de crediteur niet kon betalen.

VARIA

Nieuw of gebruikt?

Voor de heffing van BPM bij de invoer van een auto was de vraag of het ging om een nieuwe of een gebruikte auto. Afhankelijk van het antwoord op die vraag had de Belastingdienst al dan niet terecht een naheffingsaanslag BPM opgelegd. Het ging om een auto van modeljaar 2009, waarvoor op 26 november 2009 in Duitsland voor de auto een kenteken was afgegeven. Een inwoner van Nederland kocht de auto op 30 december 2009 met 100 km op de teller. Op 1 februari 2010 werd in Nederland aangifte gedaan voor de BPM. De kilometerstand bedroeg op dat moment 182. Volgens de tot 16 juni 2010 geldende Leidraad BPM 2006 werd een auto als gebruikt aangemerkt als daarvoor eerder een kenteken was afgegeven. Hof Arnhem merkte de auto daarom aan als gebruikt. Volgens het hof spelen kilometerstand of gebruikssporen geen rol bij de bepaling van de hoogte van het afschrijvingspercentage. Het enige criterium is de verstreken tijd sinds de eerste ingebruikname.

Hoewel bij de totstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is. Dit kan ten gevolge van (aanpassing van de) regelgeving die bekend is geworden na het opmaken van deze uitgave. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur.

Contact gegevens

Kraaivenstraat 23-01
5048 AB Tilburg

Postbus 349
5000 AH Tilburg

T 013 - 468 98 73
F 013 - 468 98 74

E info@aa3accountants.nl
I www.aa3accountants.nl

KvK 17236501
BTW NL820093798B01